

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpata Pînzar Svetlana împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 06 martie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013 și cel al avocatului Ropot Veaceslav în numele inculpatei Pînzar Svetlana împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Pînzar Svetlana Pavel,

născută la 16 aprilie 1978, originară din or. Strășeni, domiciliată pînă la reținere în s. Bubuieci, str. Plopilor, nr. 1, mun. Chișinău.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 02 ianuarie 2013 – 06 martie 2013 (prima instanță);*
- 2. de la 17 aprilie 2013 – 29 aprilie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 20 august 2013 – 30 octombrie 2013 (instanța de recurs ordinar).*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 06 martie 2013, Pînzar Svetlana a fost condamnată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 6 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Pînzar Svetlana, la 15 noiembrie 2012, aproximativ la 16⁰⁰, aflîndu-se la domiciliul său din s. Scoreni, r-nul Strășeni în urma unui conflict apărut cu soțul său Pînzar Alexandru, i-a aplicat acestuia o lovitură cu cuțitul în regiunea

abdomenului, cauzându-i ultimului conform raportului de expertiză medico-legală nr. 255 din 11 decembrie 2012, leziuni corporale grave.

3. Cu apel sentința a fost contestată de inculpata Pînzar Svetlana, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să-i fie numită o pedeapsă mai blîndă non privativă de libertate, invocînd că ea s-a apărat de soțul său Alexandru Pînzar, care a vrut să o lovească. Totodată a menționat, că este mama a patru copii minori, care au nevoie de îngrijirea ei.

Ulterior, în cadrul ședinței instanței de apel atît inculpata, cît și avocatul acesteia au solicitat casarea sentinței cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, invocînd că nu sunt de acord cu faptul că cauza a fost examinată în procedura specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2013, a fost respins apelul declarat de inculpata Pînzar Svetlana, ca fiind nefondat și menținută sentința atacată.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, considerînd justă concluzia privind vinovăția lui Pînzar Svetlana în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a respins versiunea inculpatei precum că nu i s-a explicat ce înseamnă a fi examinată cauza în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece acestea poartă un caracter declarativ, astfel, instanța de apel a constatat că în ședința instanței de fond pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpata Pînzar Svetlana a solicitat printr-o cerere scrisă examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

La fel, Colegiul penal a menționat că potrivit art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpata care a recunoscut săvîrșirea faptei indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că instanța de fond la stabilirea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 82 Cod penal, deoarece în acțiunile inculpatei a fost prezentă starea de recidivă periculoasă conform art. 34 Cod penal, astfel, pedeapsa nu poate fi mai mică de 2/3 din maximumul celei mai aspre pedepse, iar infracțiunea incriminată inculpatei a fost comisă în perioada executării pedepsei, din care motiv corect au fost aplicate prevederile art. 85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa prin cumulul de sentințe.

6. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești nominalizate, au declarat recursuri ordinare:

- avocatul Ropot Veaceslav, în interesele inculpatei Pînzar Svetlana, care invocând temeiul de drept prevăzut la alin. 1), pct.6) al art. 427 Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel într-un alt complet de judecată. În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de fond urma să respingă cererea inculpatei privind examinarea cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpata nu a înțeles care sunt efectele examinării cauzei în procedura simplificată, mai mult ca atât, inculpata nu a recunoscut faptele incriminate prin rechizitoriu, susținând permanent că a acționat în stare de legitimă apărare;

- inculpata Pînzar Svetlana, care fără a invoca vreun temei drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care să-i fie numită o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal. Totodată, solicită să fie audiați martorii și partea vătămată care pot confirma faptul că ea se apăra de Pînzar Alexandru, care a vrut să o bată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul avocatului Ropot Veaceslav în interesele inculpatei Pînzar Svetlana:

Potrivit textului recursului avocatului ca temei de casare a hotărârii judecătorești este invocat pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, că

hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar și când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul constată că nici unul din temeiurile, la care se referă autorul recursului, nu sînt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta și-a motivat soluția adoptată, oferind răspunsuri la motivele apelului declarat, precum se vede că și dispozitivul deciziei nu contrazice cu motivarea soluției, care este expus destul de clar.

După cum rezultă din recurs, avocatul Ropot Veaceslav în numele inculpatei Pînzar Svetlana nu este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, exprimîndu-și dezacordul referitor la faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Referitor la argumentele invocate de avocatul Ropot Veaceslav precum că inculpata Pînzar Svetlana nu a înțeles care sunt efectele examinării cauzei în procedura simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, și că aceasta în cadrul ședinței instanței de fond nu a recunoscut faptele incriminate prin rechizitoriu susținînd că ea a fost în stare de legitimă apărare, urmează a fi respinse ca nefondate, deoarece, potrivit cererii inculpatei (f.d.109) aceasta a recunoscut faptele incriminate prin rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală *în schimbul unei pedepse mai blînde*. Mai mult ca atît, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de fond (f.d.113-115) la întrebarea președintelui către Pînzar Sv. dacă aceasta înțelege condițiile recunoașterii probelor administrate în faza de urmărire penală și recunoaște învinuirea în comiterea unei infracțiuni exceptional de grave, *ultima a răspuns afirmativ*, susținînd în continuare că dorește ca cauza să fie examinată conform

dispoziției art. 364¹ Cod de procedură penală, invocând „că recunoaște în totalitate săvârșirea faptului indicat în rechizitoriu”.

Totodată, Colegiul penal, menționează că semnînd personal cererea de examinare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire în prezența apărătorului, inculpata Pînzar Svetlana din start a recunoscut învinuirea adusă în baza art. 201¹ alin. (3) lit.a) Cod penal, din care considerente cauza a fost judecată în procedura simplificată.

În recomandarea nr. 29 „Privind judecarea cauzelor penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală” se stipulează că, „După depunerea de către inculpat a înscrisului autentic ... instanța se pronunță printr-o încheiere, prin care dispune judecarea în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac. Din momentul pronunțării încheierii, inculpatul și apărătorul lui nu pot renunța ulterior, pe parcursul procesului penal, asupra opțiunii de a fi judecată cauza în procedura respectivă.”

Astfel, Colegiul penal evidențiază că argumentele recursului au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat detaliat asupra acestora, respingîndu-le ca neîntemeiate.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că la stabilirea pedepsei inculpatei Pînzar Svetlana i s-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 77, 82 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei, persoana inculpatei, circumstanțele cauzei, fiindu-i numită o pedeapsă echitabilă în raport cu fapta comisă, astfel temeieri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7.2. Cu referire la recursul inculpatei Pînzar Svetlana:

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeierilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanța de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Cererea de recurs trebuie să conțină conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, așa cum prevede art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

Din textul recursului declarat în cauză rezultă că, inculpata Pînzar Svetlana nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art.430 pct.5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret cel puțin unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere a stării de fapt, ci a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

Cerințele nominalizate, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către recurentă.

Inculpata Pînzar Svetlana nu este de acord cu aprecierea probelor date de către instanțele ierarhic inferioare, solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și în acest caz, aceasta era obligată prin lege să invoce vreunul din temeiurile pentru recurs stipulate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă nu s-a conformat legii.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

Recurenta, declarînd recurs, n-a invocat nici unul din temeiurile obligatorii recursului ordinar, stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și în situația dată, se impune inadmisibilitatea recursului, pe motiv că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

